

§ 4 saalydende:

Skulde Kreditforeningens Bestyrelse efter Indenrigsministeriets Skøn væsentlig forringe den Kreditorerne tilkommende Sikkerhed, og har den ikke inden Udløbet af en den foreskrevne Frist foranstaltet det fornødne til Manglernes Afhjælpning, skal Indenrigsministeriet være berettiget til at standse Foreningens Virksomhed eller efter Omstændighederne foranledige dens Bo taget under Skiftebehandling.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Titel saalydende:

Drettelse af en Kreditforening for industrielle Ejendomme.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3dje Behandling indtaltes til Tirsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jærnbane fra Hillerød til Frederiksværk.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3085 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holch): Dette Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) og mig, angaar en Jærnbane fra Frederiksværk til Hillerød eller, om man vil, fra Hillerød til Frederiksværk. Denne Bane skulde anlægges med samme Sporvidde som Statsbanerne efter et lettere System, den skulde være uden Hegn og i øvrigt indrettes i Overensstemmelse med andre Baner af samme Art. Banen vil komme til at gaa syd om Arresø og passere Byerne Kregome, Ølsted, Grimstrup, Skævinge og Hørløse, skulde saa udmunde i Gribstovbanens Terræn, og man har tænkt sig, at den eventuelt skulde have Station sammen med Gribstovbanen. Banens Længde vil være 3 Mil eller mere for-

rekt 3,06 Mil, og Omkostningerne ere anslaaede til at ville andrage ca. 700,000 Kr. Det Terræn, hvorpaa Banen skulde gaa, er i det hele i enhver Henseende let overkommeligt, der er kun saa Gennemgravninger og saa eller ingen Vandløb at passere. Lige fra Frederiksværk blev anlagt, har det været noget, som har staaet for de paagældende i Frederiksværk og paa Halsnæs og den bag ved liggende Del af Vanddistriktet, som om de kunde have Forventning om, at Staten vilde forlænge Frederiksværk-banen indtil Frederiksværk, og da jeg i den første Tid begyndte med at bestæftige mig med denne Sag, heb det sig, at det var noget, der var lovet. Men da man nærmere skulde se paa det, har det aldrig ladet sig udfinde, hvem der egentlig havde givet et saadant Løfte. I ethvert Tilfælde tror jeg ikke, der var udtalt noget i saa Henseende af nogen, der var kompetent. Paa dette Haab levede man i adskillig Tid, og saa rejste man Spørgsmaalet om at anlægge et stort Havnearlæg ude ved Rattegat for at skabe en hurtigere og bedre Forbindelse med Sjælland, som skulde bære Jærnbanelagen frem. Da man havde levet adskillig Tid paa dette, og det ikke var muligt at finde Tilslutning dertil noget Sted, og da navnlig den daværende Indenrigsminister erklærede, at han aldeles ikke kunde høre Tale om et saadant storartet Anlæg, og at der var mange andre Ting, der stod paa Dagsordenen, førend man kunde tænke paa det, saa samlede den paagældende Befolkning sig for at gøre et praktisk Forsøg paa at saa Spørgsmaalet løst. Man vilde ikke længere bestæftige sig med det mere eller mindre fantastiske, men man maatte tage Sagen i sin Haand og se at saa Spørgsmaalet løst ved Anlægget af en privat Bane. Disse Bestræbelser, sammen med hvilke der selvfølgelig var en Mængde offentlige Møder, og hvor de lokale Interesser brodes, endte med, at man forenede sig om den Linie, der nu er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Man henvendte sig til Amtsrådet og de interesserede Kommuner og satte Tegninger i Gang hos private, og Resultatet blev derpaa, at man kunde indgaa til Regeringen med et Andragende om, at den vilde forelægge et Lovforslag om en Bane i den samme Retning, som her er foreslaaet. Dette Projekt vandt ogsaa Bisald hos den daværende Minister, og i Samlingen 1884—85 blev der fra Regeringens Side forelagt et Lovforslag, som gik ud paa, at Regeringen skulde have Bemyndigelse til at give Koncession paa en saadan Bane. Det findes i Tillæg A. for 1884—85, og jeg skal tillade mig at henvise til de Motiver, som der ere anførte.